

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:
Egy évre 5 ft — kr.
Hat hóra 2 ft 50 kr.
Három hóra 1 ft 25 kr.
Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
Éves számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK.

Negyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 5 kr.
Kétszeriért 6 kr. többszöriért 5 kr. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 Lr.

A nyitlterben:

minden negyhasábos garmond sor díja 15 k.
Velünk összeköttetésben levő hírlap-íróknak, előfizetőknek, vagy a gyász- hirdetők tetemes díj- kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
Kéziratok vissza nem adódnak.
FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,
—+— vasárnap reggel. +—+

A hirdetések, előfizetések s a reklamációkat a kiadóhivatalba:
(Takarék- és Hírlapüzleti épület) kérjük utasítani.
A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

A katonaaállítás.

Városunk mely esendjét, melybe a meglehetősen élénkiséggel eltöltött rövid, farsangi napok után, a nagybőjt megkivántató áhitatossága helyezte, megszakszaktotta a folyó márczius hó másodikával beállott katonaaállítás.

Vig. daloló ujonczok kurjongatásai tölték el utcáinkat a mult hétben, különösen azon oldalról, melyek a vidékről városunkba vonultak. A lévai sorozójárásban — melyből ez időszerint négy korosztály hivatott be, minthogy a mult évi kontingens után a szokásos három korosztályból az ideai kontingens kiállítására kilátás nem volt, annyit kellett behívni. Vigan s jó kedvvel jöttek be; nem akarjuk keresni, honnan s mikép támadt e vigság, e jó kedv; s mennyi tudandó be a természetes vagy mesterkelt felbuzdulásnak, csak összehasonlítást teszünk az ez előtt, mintegy ötven évvel — 1841 és 1842 — midőn az első sorshuzás történt a katonaaállításnál — az ideivel. Ugyanazon helyen, az „Oroszlán” nagyfogadó termében tartatott a sorozás és ujonczozás, a hol jelenben is tartatik. Akkor siró asszonyok, busuló apák, levert hadkötelesek néma sokasága ijesztővé tette nemesak a fogadót, hanem az az előtt elterülő egész piacot s utcáinkat; akkor az a legsetétebb gyászkep volt, melyből menekülni igyekezett mindenki.

Ma, mint fenn is megjegyzők, vigság és zaj veszi körül e helyiségeket, melyekbe tódul a sokaság; s a sírás, rivás, bánat, buslakodás, nem találunk itt már tanyára; az élénk zaj, s az érdeklődés kiszorítja azokat innen. Sajátságos tarkakép tárul a szemlélő elé.

Ugyan mi lehet ezen nagy változásnak az oka? Tán a harezikedy, melyről hazánk világszerte ismeretes, csekélyebb és gyámoltalanabb volt, mint napjainkban?! A negyvenyolez dícsősége ennek ellentmond.

TÁRCZA.

Somssich Pál.

Nemzetünk nagyjait, oszlopaikat egymás után veszítjük el. Még frissek a hantok, melyek rövid idő alatt elhunyt nagy halottjaink Sennyey Pál és Ghyezy Kálmán tetemeit takarják s már is egy újabb gyász érte a nemzetet, ismét egy ravatal körül gyűl össze.

Somssich Pál a magyar közélet ez egyik érdemes alakja halt meg Budapesten e hó 5-én, élete 77-ik évében. A betegség csak néhány nap előtt hirtelen támadta meg, ágyba fekteté s rövid másfél heti betegeskedés után megérkezett a leverő hír, mely halálát jelenté.

Somssich Pálban nemesak a főrendiház, de a közélet is egyikét veszte legkiválóbb alakjainak, ki kizárólag saját szorgalma és fényes tehetségei által jutott arra a magas pozíra, amelyen őt ismertük és tiszteltük. Fáradhatlan ember volt, aki sok különféle téren szolgálta a hazát s a közügyet.

A közélet minden ágában találkozunk nevével. A Sió és Dráva folyókat szabályozta s mint alapító tag szerepel az „Első magyar biztosító társaság” és a Ganz-féle vasöntő gyár alapításánál. Élénken vett részt az 1865-iki kiállítás rendezésénél, mely nagyban előmozdította a nemzet és a király kibékülését.

A képviselőháznak folyton tagja volt egészen 1884-ig és 1885-ben a főrendiház tagjává neveztetett ki.

Hát akkor mi lehet ennek az oka?

— Semmi más, mint az általános hadkötelezettség teszi azt, hogy a katonaaállítás ily üdvös változáson ment keresztül.

Az első sorshuzás előtt kötéllal fogták a katonát és pedig azok sorából, kik nem tartoztak a privilegiált osztályokhoz, mert ezek hadmentesek voltak, s csak a szegény osztály volt alávétve a katona fogdosásnak; ez pedig rejtőzött mindenfelé, s igyekezett különféle ürügyek és szolgálattétel kötelezettségének terhe alatt a privilegiált osztályok oltalma alá menekülni; innen a régi dal teljes valóságában igazat mondott: „Már minálunk verbuválnak kötéllal, elfogják a szegény embert erővel. A gazdagnak őt, hat fiát nem bántják, a szegénynek, ha egy is van, elfogják.”

Tehát az igaztalanság az az igaztalan eljárásban rejlett az ok, hogy ettől irtódzott a földnépe.

Ma ez megszűnván s az új nemzedék ennek hírét sem hallván, sőt látva, hogy a véráldozat a haza minden polgárára egyformán kiterjed, benső ösztöne és érzete által vitetik és vezetik, hogy ezen polgári kötelességét a haza iránt jó kedvvel s odaadással teljesítse.

Ez az ötven év üdvös változásának az eredménye, igazságon alapszik; az igazság pedig, mint mondja egyik kiváló író, oly erény, hogy még azok is — kik nem bírnak vele — utána vágyódnak.

Justitia est regnorum fundamentum. Az igazság az országok alapja.

Az apostoli szentszék tekintélyének megfoghatósága és a jelenkori honvédelmi militarismus.*

A protestantismus azzal dícsékszik, hogy megtörte a római pápa hatalmát s

* Előző számaink irodalmi rovatában ismertettünk Munkácsy János, Léva ker. esperes, jeles egyházi író legújabb „Igazság” című könyvét, melyben mindenben hátra vagyunk s ha igen, mi ennek az oka? Művének egyik passzusát képezi e közlemény; — melyet a szerkesztőségünk kivonatban közlünk olvasóinkkal. — Szerk.

Temetése, melyet Samassa egri érsek végezett, e hó 7-én ment végbe. A végzettségételen óriási közönség volt jelen, a mi legnagyobb bizonyítéka annak, hogy halála nagy veszteség s hogy a tisztelet, mely életében körülvette, éppen oly általános volt, mint a milyen általános most a gyász és részvét, mely ravatalát véve körül.

Áldás és béke porain!

Az alvajáró.

Régi történetről beszél a krónika; de azt állítja, hogy igaz volt. A régi történetek pedig tanítók mestereink; mert tanúságot meríthetünk belőlük a jelenre. Hunyadi vitézsége, Mátyás király igazságsága volta: lelkesít, buzdít a hazaszeretetre, az igazság eszelekvésére; ellenben a gyujtogató Herosztratus lélekrendítő eszelekménye borzadást kelt bennünk, hogy a bűn véghezvitelétől őrizkedjünk.

A mi falusi krónikánk azonban nem országra, világra szóló történetet beszél; hanem oly egyszerű történetet mond el, mely a régmúltban Lednekesen ment véghez. De bár egyszerű a történet; még is épül belőle a lélek. És éppen azért beszéljük el.

Lednekes meglehetősen nagy falu volt már hajdan. „Volt erdeje, volt mezeje, volt szépen csorgó kútfeje.” Nem hiányzott semmi, csak munkásság, takarékosság kellett a jóléthez.

A rendet illetőleg a közönség évente megtette a szükséges intézkedéseket. Vá-

megdöntötte az apostoli szentszék tekintélyét s ennek helyébe felállítá a jogállamot.

A katonaaállítási kényszer s hadi szolgálat képezi alapját ezen új divat szerinti jogállamnak, mely Poroszországban születvén, átszarmazott a többi európai országokba s immár csaknem kiállhatlan teherre vált. Anyai bizonyos, a hadi szolgálat már magában véve is kemény és terhes szolgálat. Az általános katonaaállítási kötelezettség pedig a törvény szívtelensége miatt nemsokára, a mint a viszonyok mutatkoznak, mindinkább elviselhetlenné lesz. Nem volt ez mindig így.

Volttak idők, midőn a keresztény nemzetek föltétlen tisztelet- és hódolattal viseltettek a római pápa iránt úgy, hogy társadalmi s egyéb viszálykodásaikat is a legkönnyebb módon elintézte a kereszténység közös atyja. Róma locuta, causa finita.

Most a népek fegyverben vannak nyakig. A ki katonának alkalmas, mind zászló alá szolgáltatik; azzal nem gondolkodnak, ha ezen katonaaállítási kötelezettségnél fogva a vigasztalhatlan nő elveszti férjét, a neveletlen gyermekek gondos atya nélkül maradnak, a népnevelés elveszti bajnokát, a valóság szolgáját, a művészet ápolóját, a kézműipar művelőjét; ezen hivatások háttérbe szorúlnak a kérielhetlen hadi szolgálat kényszere előtt. S ez sokaknak nem tetszik. De hiába! Így kívánja ezt a mindenható jogállam. Így követeli ezt a katonai törvény, a melynek ellene szegülni nem szabad.

A népek tehát fegyverben vannak nyakig. Némelyek azért, mert sok elégtelenség ember csak úgy fekezhető meg, ha fegyveres erővel keil rettegnie; mások, mert félnak az idegen invaziótól, mások pedig, hogy a jogtalanul annectált tartományokat megtarthassák. Majd ismét az önzés, fajgyűlölet, hatalmi és bírvágy azon elemek, melyekből állítólag a háboru szikrája, ha nem fegyverkeznek, ki fog pattanni, hogy gyujtson és romboljon.

lasztott bírót, esküdteket, baktert, eszűket s aztán mindenki végezte kötelességét.

Krónikánk azonban a községi hivatalnokokról nem szól semmit; hanem csak a baktter történetét hagyta reánk. Fontos személy is a baktter; mert az vityáz éjjel a lakosok vagyonára.

Sötét János baktterről írva hagyta, hogy az lelkiismeretes, pontos, kötelességét hűen teljesítő egyén volt.

Mikor eljött a kilencz óra, kedvtelve énekelte:

Kilenczet vert már az óra,
Ember, készüli nyugalomra.
Mondj jó éjszakát mindennek,
A nagyoknak, mint a kicsinyeknek.
Kérd Istenet adjon jó nyugvást,
És holnapra felvirradást.

Mikor énekelte a kilenczet: leült szokott padjára oly ház előtt, melynek ablakán az óra ütés kihallatszott, s ha elütötte a tizedt, ő is elkezdte, ismert állomásán a szokott nótát:

Előtte már a tizedt:
Ember! dolgoz éjjen véget.
Ha dolgoz van, hagyj el mára,
Halaszd a holnapi napra.
Jó a nyugalom a testnek:
Jó a lélek pihenni mennek.

Ismét megvárta a tizenegy órát, s ha ütése elhangzott: utcaszerte énekelte:

Tizenegy óra minálunk,
Béke, esend helye a falunk.
Nyugszik minden jöttent ember:
Az élet mostan nem teher.
A nyugalom tetett újit:
Bánatos szívet megfrissit.
Ki békén nyugszik ágyában,
Nem részes a más kárában.

Másutt ismét a monarchia hatalmi állásának megfenyegetett érdekei követelik a nagy áldozatokat.

S ha kérjük, mikép egyesíthető össze a katonaaállítási kényszer a honpolgár személyes szabadságával? vajjon a honpolgár lemondhat-e ama vele született szabadságáról, mikor semmi veszély nem fenyegeti az országot? nehéz volna a válasz.

Egészen máskép áll a dolog, ha a haza valóságban veszélyben forog. A haza védelmére szükség idején köteles minden honpolgár, legyen az ur vagy szolga, gazdag vagy szegény, iparos vagy földműves tartozik a haza védelmére fegyvert ragadni.

Ha a haza veszélyben forog, akkor méltán zászló alá szolgáltatik minden fegyverfogható ember, az özvegy nélkülözhetlen fia csak úgy, mint a vigasztalhatlan nő férje, a neveletlen gyermek gondos atyja csak úgy, mint a nevelés bajnoka, a tanító, a művész, kézműiparos, ezek mind fegyvert ragadnak s addig ie nem teszik, míg az ellenség megalázva nincs. A püspökök s a lelkészek szintén a maguk módja szerint elősegítik a hadjárat szerencsés kiemenetelét.

Az államok jelen állása hozatik fel okul a katonaaállítási kötelezettségek a lehető legnagyobb mérvben való kiterjesztésére. A népek fülig fegyverben állanak, mert az új divat szerinti jogállam emberei az isteni törvény tekintélyének lerontásán addig mesterkedtek, míg az isteni törvény elveszté erélyét, oly formán, hogy ezentul csak úgy képesek némi rendet fentartani, ha az általános katonaaállítási kötelezettség elfogadtatik, mi által a honpolgár természeti joga s szabadsága figyelembe sem jő. — De ezen kötelezettség még más tekintetben is káros hatással van a honpolgárokra nézve, mert a katonaaállítási kényszer az emberre élethivatást erőszakol, t. i. a hadi szolgálatot, a honpolgárt kizavarja a már választott életpályából, elválasztja a férjét nejétől s akadályozza az

A régi időben még babonások voltak az emberek. Hitték a boszorkányokban, kísértetekben. Sok falvak azért nem tették kötelességévé a baktternek, hogy a 12 órát elénekelje vagy eldudálja; mert attól tartottak, hogy azt veszedelem éri, megijed a kísértetektől. Nem érték fel észrel, hogy a kísértetek létezése csak a tudatlanság szüleménye.

Lednekes e tekintetben kivétel volt. Ott senki nem hitt a kísértetekben: kötelességévé tétetett tehát a baktternek, hogy az éji 12 órát is megénekelje. A baktter emberül meg is felelt kötelességének, mert a 12 órát így énekelte:

Már tizenkét órát hallok;
Még is a faluban járok.
Sok tudatlan azt mondja bár:
Hogy ilyenkor kísértet jár;
Ne higj a balga beszédnek;
Mert kísértetek nincsenek.
Egy órakor így énekelte:
Már elvert egyet az óra,
Új nap jött a nyugvóra.
Aludjatok békességben.
Isten viraszt font az égben,
Szent szemei néznek rátok,
A kik hű s olgú vagytok.

Mély esend terült el a nyugvók felett, csak a kakas kukorikolás hangzott el a nagy éjszakán, s adott jelt a baktternek, hogy énekelje:

Két óra van éjjel után,
A jó ember nyugszik ágyán.
Nem zavarja más nyugalmát,
Nem orozza el vagyonát.
Jó az álom; nyugodjatok,
Hogy másnak békét hagyjatok.

akarattján kívül besorozott család-apát köteleinek teljesítésében.

De a házára sem háromlik ezen hadi kötelezettségből valami haszon. Eltekintvén attól, hogy annyi erős fiatal ember zászló alá szorítottatása által sok hivatal elveszti hivatott emberét, a hadkötelezettek tartása pedig rengeteg pénzbe kerül. Mennyi kiadást igényelnek a folytonosan tökélesülő s változó fegyverek, erődök és fegyvergyárak? Mennyi költséget igényelnek a ruha s élelmi szertárak? milliárdokat és pedig béke idején.

Ily iszonyu költséges béke, még a háborúra is káros hatással van! S azért nem csoda, hogy a fegyveres békét utálja minden nemzet, tudván mennyi iszonyatos áldozatba s fölösleges költségbe kerül az.

Ily nemü roppant kiadásokkal összekapcsolt hadkötelezettség megrontja a hazaszeretet alap-fogalmát, mert mikép ragaszkodjék szeretettel valaki azon helyhez s azon országhoz, mely minden igaz ok nélkül oly rettenetes áldozatokat kíván tőle, és oly súlyos terheket ró a polgárokrá, mikor ezek nélkül is meg lehetne élni.

Szent Ágoston idejében szintén különféle visszaélések adták elő magukat, meg nem egyezők egy ker. ember gondolkodásával. Mire nézve a jeles püspök azon meggyőződésének adott kifejezést: „Adjatok nekünk, ugymond, oly urakat és szolgálókat, oly királyokat és bírákat, oly polgárokat és állami tisztviselőket, minőket a kereszténység kíván s kétségen kívül az államnak lesz ebből legnagyobb haszna.“ S ugy is van.

A legnagyobb baj, mely a jelenkori népeket sanyargatja, a keresztény ellemének hiánya, s e miatt sokat szenvednek az államok is. Hiányzik az őszinteség és a jóakarát, — hiányzik a kölcsönös bizodalom a nemzetek között. Ezt tehát fegyveres erővel s hadszolgálati áldozatokkal kell pótolni, mert a társadalmi viszonyok is meg vannak bolygatva. Nagy az ellentét a szegény és gazdag közt! A munkások panaszkodnak uraik ellen, mert a tüke és gazdagság néhány ember kezében összpontosítva lévén, nem csak lealacsonyítja, hanem koldusbotra is juttatja az illetőket. S azért a béke sokszor csak hajszálon függ, olykor még a pillanat is, melyben kitörhet a háboru, bizonytalan. A diplomaták hiába fáradoznak a béke föntartásán. A hatalmasságok békealkudozásai meghiusulnak. A háboru kitör minden számítások ellenére, még na-

gyobb kárt, anyagi és szellemi veszteséget okozván.

Egykor más idők voltak. A római pápa, mint a kereszténység feje, örködött a nemzetek és népek felett. Ő volt a béke bíró, a kit mind a hatalmasságok, mind a népek elismertek; a ki igazságosan ítélte, annyival inkább, mert az ő önzetlen törekedése mindig oda irányult, hogy a békét őszinte jó akarral megállapítsa, mert a hit malasztjai s áldásai is egyedül a békében fejthetik ki üdvös hatásukat. S a római pápa a rábizott hatalommal nem is élt soha vissza a rontására, hanem inkább az építésre, a béke jótéteményeit biztosítani és felhasználni akarván a nemzetek jólétének emelésére. S ez nagy szerenese is volt, mert akkor többnyire a nemzetek életfeladata a hadviselés és háboruskodás vala, alig is lehetett volna fensőbb hatalom beavatkozása nélkül békét kötni. A római pápa meghatározá az Isten békeje napjait s egyházi átokkal sújtá mindazokat, kik elég vakmerők lettek volna a szent napokat vérengzéssel megszegni s ekkép az apostoli Szentszék üdvös beavatkozása által a békeszerető népek megvédve s számukra a jog és igazság biztosítva vala. E hatalomnak éltek a római pápák a népek javára, az elnyomottak felszabadítására, a zsarnokok megalázására. Ez által bizonyították be a népek iránti szeretetüket, jó akaratukat. Az igazságot kimondták, készebbek lévén a népek elnyomóitól nem ritkán üldözést, börtönt, száműzetést szenvedni s a mi a fő, az egyházi átkot sohasem használták saját érdekük előmozdítására vagy önzésük kielégítésére. A pápának tekintélye megállítá a harcoló feleket. Olykor a harc közepett is a pápa főlemelé szavát s ezzel oly nagy eredményt vívott ki, minőt jelenkorunkban ötszáz ezer katona is alig volna képes kivívni. S ez nem is lehetett máskép. Akkor a keresztény kath. hit az egész életet átkarolá, ez irányoztatá a meggyőződést, ez volt a lélek valódi eleme, az egyhit az egész világon, mely a hiveket összekapcsolá, egyesíté. Az egyház feje mindnyájának egyházi lelki főnöke vala s azért erős kézzel meg is fékezé az emberi szenvedélyeket, megfékezé a büszkeséget, boszút, birvágyat, irigységét, melyek többnyire a háboruk okai; az ő intésére nem csak a harc kerültetett el, hanem a kereszténységnek szelidítő érzelmé s nemesítő befolyása is megóvatott s kifejlesztetett.

— K. bátyám! mit csinál?

— A kilencz órát éneklek, s szeretném tudni, ki beszél velem?

— Én, a szőlőpásztor, Világos András vagyok, és én is azt kérdelem: hol éneklé a kilencz órát?

— Hát Lednekesen, csak tudhatod.

— Tudom ám; de nem a faluban; hanem a szőlőben van bátyám, s itt énekelte a kilencz órát.

— Öcsém! ugyan ne beszélj, hiszen látom két oldalról a házakat s tudom, hogy jó helyen járok.

— Az igaz bátyám, hogy jó helyen jár; de az is igaz, hogy nem jó helyen mondja a kilenczet; mert ezek két oldalról nem házak, hanem a lednekesi hajlokok. Jöjjön velem a hajlokomba s meg fog győződni, hogy a szőlőben van.

Mikor a pásztor hajlokába bement s megtudta, hogy csakugyan szőlőben van: szégyenérzettel így szólott:

— No én csak csúful megjártam!

— K. bátyám! itt a bor: bátoritól igyék egypár pohárral, aztán ballagjon haza a 10 óra elmondására.

— Megyek öcsém! de arra kérlek: ne szólj e dologról senkinék; mert nagyon szégyenlem.

— Nem szólok bátyám semmit, pedig dehogyan állotta volna meg, hiszen kifurta volna az oldalát, csak úgy reszketett minden ülső része a nevetés elfojtásától.

A bakter utnak vette magát; de a szőlőből kiérve, ott, hol a bélesi ut elválik a lednekesitől, elejtette botját s annak keresésében irányt vesztett és a bélesi uton ballagott mindaddig, míg a kutyaugatás föl nem keltette.

— No most már itthon vagyok — gondolta magában — s énekelte: „elütötte

Az idők változtak. A római pápa s a püspökök tekintélye a népek és fejedelmek előtt csökkent, változott; s csak is az ő szeretetök s gondosságuk nem változott.

A legújabb időkben is, midőn a forradalmak dultak Lengyel, Belga, Spanyol stb. országokban vagy Amerikában, midőn kitört a francia, olasz, osztrák, s orosz háboru, mind a római pápa, mind pedig a kath. püspökök oda irányoztatták figyelmüket, hogy ha már hüvelyében nem sikerült megtartani a kardot, legalább a kivontat, mely az ellenség megsemmisítésére használtatott, vajha sikerülhessen eltenni békével. A pápa követi s a püspökök, ha nem is parancsolólag, de tanácsadólag léptek fel, s ha előterjesztéseiknek nem sikerült teljesen megfékezni az elégületlenek nagyravágását, de a jó tanács s az apostoli erély még sem maradt minden eredmény nélkül.

Európának conflagrációval fenyegető jelen állásában is XIII. Leo bölcsesége bizonyára találma módot az általános békés lefegyverezésnek eszközlésére.

Ujencsozás. A lévai szolgabírói kerület V. sorozó járás részéről a f. évi márczius hó 7-én befejezett fősorozás eredménye. Felhivatott hadkötelesek száma 825 fő; és pedig az I-ső korosztályból felhivatott 342; a II. k. o. 258; a III. k. o. 225 fő. A kivetett ujencz-jutalék a sorozd részére 71 fő; és pedig ujencz-jutalék javára 56 fő; póttartalékba 6 fő; pótlégény 2 fő; mult évi hátralék 7 fő. Honvédség szükséglete 21 fő, összesen 92 fő. Ezek fedezésére besoroztatott az I-ső korosztályból a 26 számú sorozd részére 44 fő; a II-ik korosztályból 26 fő; a III-ik korosztályból 1 fő. Honvédség részére besoroztatott az I-ső korosztályból — a II-ik korosztályból 8 fő; a III-ik korosztályból 34 fő, összesen 113 fő. — Az I-ső korosztályból igazolt távol maradt 8 fő; igazolatlan 18, összesen 26 fő; visszahelyezett 250 fő; töröltetett 17, összesen 267; időközben elhalt 4. Ideiglenes felmentését kérelmezte 36; ebből felmentetett 6; elutasított 2; nem tárgyalott 28 kérvény. II-ik korosztályból igazolt távol maradt 11 fő; igazolatlan 20, összesen 31 fő; visszahelyezett 187 fő; töröltetett 5 fő, összesen 192 fő; időközben elhalt 1. — Ideiglenes felmentését kérelmezte 35 fő; ebből felmentetett 7 fő; elutasított 4; nem tárgyalott 24 kérvény. III-ik korosztályból igazolt távol maradt 6; igazolatlan 21, összesen 27 fő; visszahelyezett 166, töröltetett 3, összesen 172 fő, időközben elhalt 2. Ideiglenes felmentését kérelmezte 21; abból felmentetett 7; elutasított 1; nem tárgyalott 13 kérvény. — Léva város VIII-ik sorozó járás részéről a folyó évi márczius hó 8-án megtartott fősorozás eredménye. Felhivatott hadkötelesek száma 130 fő; és pedig az I-ső korosztályból 64 fő; a II-ik korosztályból 34 fő. A kivetett ujencz-

már a tizet stb.“ s mikor elvégezte, egy legény nagy nevetés közt szólította meg:

— Ugyan bátya, mit csinál itt? hiszen nekünk van bakterunk és az dudálni szokott.

— Öcsém! az nem igaz; mert itt én vagyok a bakter.

— De hát hol gondolja, hogy van, bátya?

— Hát csak tudod, hogy Lednekesen vagyok.

— Dehogyan ott van bátya, dehogyan ott van! Nézzen csak jól körül, s azonnal tudni fogja, hogy Bélesen van. Nézze itt van a templom az ut mellett a falu végén, Lednekesen pedig a falu közepén van.

— K. öcsém! igazságod van. Én eltévedtem.

— Bizony eltévedt bátya! Jöjjön velem: elvezetem a Lednekesre vezető utra. Még keveset mulasztott. Otthon még elmondhatja a tizenegyet.

— Nohát menjünk, öcsém! és mentek. Azonban a csintalan legény nem a lednekesi, hanem a nyárfási utra vezetete, s mikor elment: nagyot nevetett.

A bakter ismét utnak vette magát, s azon jó hitben, hogy nemsokára Lednekesre ér, ballagott mindaddig, míg ismét a kutyaugatás fölébresztette.

— No, már csakugyan itthon vagyok — gondolta magában — s elkezdte énekelni: „tizenegy óra minálunk stb.“

Azonban, mikor elvégezte énekét, egy érczes hangon ejtett megszólítást hallott: — Mit akar itt bátya? Kicsoda maga? Hogy mer itt órát énekelni?

— Én idevaló, lednekesi bakter vagyok, s kötelességemet teljesítem.

A nyárfási bakter azonnal átlátta, hogy a lednekesi bakter nevetéses eltévelyedésben van, s hogy meggyőzze arról,

jutalék 20; és póttartalék 2 fő; honvédség jutaléka 5, összesen 27 fő. Ezek fedezésére besoroztatott — a cs. kir. 26 számú gyalogezredbe — az I-ső k. o. 10 fő; a II-ik k. o. 5 fő; a III-ik k. o. 2 fő, összesen 17 fő, hozzá számítva a mult évi 4 fő felületet, lesz összesen 21 fő. A 14. számú honvéd gyalog feldandárba a III-ik k. o. besoroztatott 2 fő. — Az I-ső korosztályból igazolt távol maradt 13 fő. Visszahelyezett 34 fő; töröltetett 4 fő, összesen 51 fő. — A II-ik k. o. igazoltával maradt 6 fő, visszahelyezett 20 fő, töröltetett 1, összesen 27 fő. — A III-ik koroszt. igazolt távol maradt 10 fő; igazolatlan 4 fő; visszahelyezett 13 fő; töröltetett 2 fő; ideiglenesen felmentetett 1 fő; összesen 30 fő.

Különfélék.

— **Márczius 15-ikének** megünneplésére alakult helyi bizottság — mint értesülünk — mindent elkövet, hogy nemzetünk ezen történelmileg kimagasló örömmünnepeinek magasztos 40-éves évfordulója, melyen a szabadság, egyenlőség és testvériség szavai először hangozának fel, melyen a sajtó leveté bilincseit, szabadá lett a szó, gondolat s a milliók üdvét biztosító munka is felszabadult ezredéves nyüge alól, — Léva városa által méltóképen meg legyen ünneplve. Ez okból lelkes és hazafias felhívást intézett a felekezetek lelkészeihez, hogy e napon templomaikban istentiszteletet tartanak. Este pedig kivilágítást, fáklyásmenetet és társasvacsorát rendez a bizottság. Felhívta a hatóságot, hivatalokat, egyleteket, testületeket, tanintézeteket, s az összes polgárságot, hogy az örömmünnepen résztvegyenek. — Reméljük, hogy ugy a lelkészek, mint a város összes polgársága örömmel veszi a felhívást és sietni fog e nagy nap megünneplését a legimpozansabbá tenni. — Az ünnepély programját a bizottság legközelebb közzéteszi.

— **Vilmos német császár** a hó 9-én délelőtt 8^{1/2} órakor élete 91-ik, uralkodásának 28. évében rövid betegeskedés után meghalt. Fia, Frigyes Vilmos herceg, kit a megürült trón illet, San-Remóból, hol torokbajában enyhülést keresett, azonnal Berlinbe utazott, hogy mint III. Frigyes elfoglalja a németbirodalmi császári trónt. — A nagyhatalmu császár halála az egész művelt társadalomban részvétet keltett. — A trónváltozás az európai viszonyokra, hogy mily változást szül: azt a közel jövő tárja elénk.

— **Paul József** ó-barsi jegyző, a lévai járás jegyzői karának nesztora, a hó 5-én hosszas szenvedés után élete 56. évében elhunyt Ó-Barson. A boldogult halála a legmélyebb és őszinte részvétet kelté messze vidéken. A mélyen sujtott család szerető és

hogy nem Lednekesen van: fülének tartván dudáját, elfújta a tizenegyet, s a lednekesi bakter az iszonyatos hangot hallva, ugy megijedt, hogy majd sóbálványnya változott, mint hajdan Lóth felesége.

— No bátya, elhiszi már, hogy nem Lednekesen van? Itt van a duda: tapogassa meg, mint Tamás a Jézus testét, s győződjék meg, hogy el van tévedve.

— K. Öcsém! csúful megjártam: beismerem.

(Folyt. köv.)

A vízfordó.

— Történelmi apróság. —

Midőn Lajos Fülöp, a francziák királya, egy alkalommal szokott sétáját tevő a párisi boulevardokon, egy hótol és hidegtől didergő vízfordó tűnt szemébe, aki nehéz terhe alatt már csak alig lihegett, s a királyt, — habár mint látszott, — megismerte: semmi figyelemre, köszöntésre sem méltatta. Lajos Fülöp szorotte a népszerűséget s örömmel ragadott meg minden alkalmat, melylyel azt öregbithette. . . Ez okból megszólította a makranczos vízfordót is:

— Napszámod elég sauyaru, ugye bár? Mennyit keressz napjában?

— Sire! — viszonzá a vízfordó: — miután civillistám nincs, hát ugy keresem napszámomat, a mint lehet, s munkám fejében azon elégtételt, hogy senki fiának felelősséggel nem tartozom.

A király mehökkent s hátat fordított a goromba napszámosnak. Az éles válasz azonban, melyet az egyszerű ember a felkent uralkodónak adott, szélesebb körökben is feltűnést okozott; megtudták, a vízfordó nevét s azt*), hogy büszke, önér-

*) Le Cho uxnak.

gondos atyát, kartársai ügybuzgó és kiváló szorgalmu társukat, a társadalom pedig a közélet terén tevékenyen működő tagját veszté benne. Temetése e hó 7-én a leguagyobb részvét mellett ment végbe. Ott voltak a végtisztességtételre a gyászoló családon s rokonokon kívül a boldogult kartársai, a szolgabíró hivatal, a vidéki pap-ság és nagyszámú közönség. A beszterlést Munkay János gar.-ujfalusi esperes-plebános végezte fényes segédlettel. — Legyen áldott a derék férfi emlékezte! — A család a következő gyász jelentést adta ki: „Paull szül. Benkovics Borbala úgy saját, mint gyermekei: Paull István, váci kir. orsz. fegyintézet tanító s menyé szül. Pathy Camilla, unokája Camillo; Paull Ferencz, a-győrödi körjegyző s második menyé szül. Mikulay Irma s unokája Gyula; — Paull Mariska, Paull Ernő s Paull Béla, valamint többi rokonok nevében fájdalommal tudatja felejtetlen férje és legjobb atya, illetve nagyatyja és rokonok: Paull József okl. tanító, ó-barsi körjegyzőnek, folyó évi márczius hó 5-én reggel 9 1/2 óra-kor, élete 56-ik, tanítói működésének 21-ik, jegyzői pályájának 28-ik s boldog házasságának 30-ik évében, hosszas szenvedés és a haladók szentségeinek ájtatos felvétele után, történt gyászosan elhunytát. — A boldogultnak hült tetemei márczius hó 7-én délután 5 órakor az ó-barsi sírkertbe fog-nak örök nyugalomra helyeztetni. Az en-geszelt szentmise áldozat márczius hó 8-án fog a Mindenhatóknak bemutatni. Ó-Bars, 1888. márczius hó 5-én. Áldás és béke lebegjen porai felett! — Az elhunyt kartársai által kiadott gyászjelentés így szól: „A lévai járás községi- és körjegyzői kara fájdalommal telt szívvel jelenti, szeretett kar-társá, a lévai járási jegyzői karnestorának: Paull József ur ó-barsi körjegyzőnek, f. 1888. évi márczius 5-én, életének 56-ik, hivataloskodásának 28-ik évében, hosszas szenvedés után történt elhunytát. A boldo-gult hült tetemei f. márczius hó 7-én d. u. 4 órakor fognak a r. kath. vallás szertar-tása szerint az ó-barsi sírkertben örök nyugalomra tétetni. Béke lengjen porai felett!“

— **Az aranyos-maróthi állami felsőbb leányiskolát látogatta meg Mailáth Ist-ván szeretett főispánunk február hó 28-án. Máriássy István megyénk fáradhatlan alispánjának kíséretében s örömmel ér-tésülünk, hogy az intézet vezetése s fejlő-dése iránt érdeklődő főispán szives ígér-etét adta az igazgatóságnak, hogy az intézetet czentul gyakrabban szerencsételti látogatá-sával.**

— **Tót árvák áthelyezése** iránt ismét üdvös intézkedések vannak folyamatban Trenessvármegye árvaszékénél s ez év tavaszán megint mintegy 100 árva gyermek nyer elhelyezést az alföldön, kivált Arad-vármegyében, kik nagyobbrészt iparos pá-lyára vannak szárvva, hogy belőlük majdan a hazának hasznos polgárai váljanak.

— **Dalestély.** A lévai dalárda e hó 3-án pártoló tagjai részére társas-vacsorá-val összekötött dalestélyt rendezett a nagy-

zetes ember, ki multjáról soha senkinek nem beszél, a mi egész lényének, a titok-szerűség némi színét kölcsönzi.

E jelenet után, néhány hóval hosszabb ideig zárva maradt a vízholdó lakása, s a szomszédok balesetet gyanítva: felnyitot-ták ajtaját s ott hófehér lepelben kiterítve, halva lelték ágyában. A vízholdó szobája vagyonszágra vallott; a butorzat egyszerű volt ugyan, de feltűnően szép izléssel! — Egy állványon elhelyezett kis könyvtár, szépségeti érzésről és választékos gondról tanuskodott.

E szekrényben több ezer frankot ta-láltak; azonkívül több vaskos könyvet, melyet saját kezével irt ily czimmel: „Jean Jacques Le Choax memoirjai emlékül ajánlva St. E. herceg asszonynak“. Midőn ennek kezébe adták e sajátzerű hagyomá-nyt, mosolygott a vízholdó szeszélyei felett; de alighogy lapozgatni kezdett — futólagosan — benne, már is a meglepetés és borzalom felkiáltásával eszméletlenül pamlagára hanyatlott. Mintán visszanyerte eszméletét: azonnal kívánta látni atyjának, a vízholdónak sírját, s azon volt, hogy a sírt felbontsák, a holtestet pedig szállítsák át a család sírboltjába. — Az urhölgyet örültnek hitték, s kívánsága elé akadályok is gördültek. Mindazáltal a hercegnő ér-lyesen küzdött szándoka mellett s ezt ke-resztül is viszi, ha csak maga a vízholdó emlékiratának egy passusa ezt meg nem hissitja, mely így szól:

— Ereimben a normanni hercegek vére foly; de én a nép fiává lettem, s eb-ben nem láttam megalázást. — Beleuntam meddő babér után futkosni, s jobbnak tar-tottam: munka által — mely becsületet hoz az emberre, — újra megnevesíteni lelkemet. A mióta Franciaország elvesz-tette Isten kegyelméből való törvényes ki-

vendéglő emeleti termében, melyen mintegy száz pártoló tag és vendég vett részt. A dalárda által a vacsora előtt és alatt szé-pen előadott válogatott énekeken kívül élvezetessé és kedélyessé tették az estélyt a csinos felköszöntők és Sándor zenekará-nak ritka szép játéka. Felköszöntők mon-dottak: Mácsay Lukács elnökre, Petényi Sándor ezredesre s a honvédségre, Kon-koly Sándor orsz. képviselőre, a dalárdára, Richter Ferencz karmesterre, a pártoló tagokra, stb. A vig hangulatban mulató szép társaság csak jóval éjjel után oszlott szét.

— **A késedelmes elintézkések** meggát-lására a belügyminiszterium közzétett intézést a törvényhatóságokhoz, mely szerint ha valamely fél beadványa igatatókönyvi számából értesítést kér, azt czentul a köz-igazgatási hivatalok is tartoznak megadni.

— **A kormöcshányai magyar egyesület,** mint levelezőnk írja, márcz. 5-én a főreál-iskola dísztermében felolvasó-matiné-et tar-tott. Greisiger Róbert, m. kir. pénzüverői hivatalnok olvasta föl „A bányászat és ko-hászat az ipar szolgálatában“ cz. értekezé-sét, melyet az ipar nyers anyagának tár-gyalásaival kezdett meg és arra az ered-ményre jutott, hogy az iparágak legnagyobb része — köztük még azok is, melyek mező-gazdasági terményeket dolgoznak föl — végelemzésben a bányászat, illetve kohászat terményeire szorulnak, s miután tulajdonké-peni ipar nyers anyag nélkül nem is gon-dolható: legjobb és legegyszerűbb volna hazánkban az iparemelést, a bányákat, il-leteke kohászat emelődésével kezdeni. Az ér-dekes felolvasást a közönség szűzült figye-lemmel hallgatta és végül a felolvasót za-josan megéljenzete.

— **Az ipolysági takarékpénztár** mult évi forgalma 2.316,934 frt 2 kr volt. Az intézet betétállománya 1.046,096 frt 1 kr; alaptőkéje 20,000 frt; összes tartaléktőkéi 49,041 frt 88 kr. Nyereménye 15,348 frt 79 kr, melyből a megszabott jutalékok levonása után a részvényesek dividendá kép részvényenként 22 friban részesítet-nek; jótékonyezelra azonban 355 frt jut-tat a részvénytársaság.

— **A selmecz-körmöcz-prekopai** utnak hadászati szempontból való kiépítésére a miniszterium 29,828 frt 20 krt hozott elő-irányzatba; melynek alapján a febr. 29-én megtartott pályázati eljárásból eredőleg a vállalat építészeti hivatalunk által Deutsch A. fia“ czégre lön átruházva, ki ajánlatát 4-8% engedménnyel nyújtá be.

— **Utmutató,** mely a magyar és közös közlekedési vállalatok márczius és április hóra megállapított hivatalos menetrendjét foglalja magában, már megjelent. — Fel-hívjuk rá az utazó közönség figyelmét.

— **Utazási kedvezmények.** A közmunka-és közlekedésiügyi m. kir. miniszter meg-engedte és elrendelte, hogy a katonai felülvizsgálatra rendelt, valamint az ideig-lenesen felmenteni vagy elbocsátatni kért hadköteleseknek munka-és keresetképte-lenségük megállapítása czéljából a védtör-vényi utasítás 57 §. 3. pontja és a 156. §.

rályát, azóta a nemes ember fénye, méltó-sága is becsütelenné vált előttem. A mint a néppel éltem és türtem, úgy megtanultam a valódi életet, mert csak annak van fo-galma arról, aki ezt teszi: úgy holtom után sem kívánok részesülni semmi előny-ben. — A jó Istennek szabad ege alatt akarok eltemetve lenni, közös sírgödörben pihenni, közös osztály részes társaimmal a munkás néppel, kiket én megtanítam tisz-telni és becsülni.“

A vízholdó ezen szavai oly világosan fejezik ki utolsó akaratát, hogy azokat érvényükben megtámadni épen nem lehe-tett volna; de a hercegasszony mégis azt kívánta, hogy habár nem is a család sírboltjába, legalább a párisi temetők leg-szebbikébe a Pérela-Chaise temetőben, pi-henjenek atyjának hült tetemei.

A vízholdók, — kikkel a jó öreg ur szívélyes ismeretséget, barátságot kötött: nagyon megüsztelve érezték magukat vég-rendeletszerű „Emlékiratban“ kifejtett akaratán: megkérték Armand képviselőjü-ket, hogy szinte egy emlékiratban terjessze a hatóság elé a boldogult hercegnék fent irt akaratát és ezzel semmisítse meg a család ősrégi statuumát, hogy „a család bármely tagja, bárhol hal is el, a St. E... ben lelje örök nyugalomát.“

Mi meg is történt. S így testvérei között, a közös sírban, nyugodja örök álmait.

Arany Lajos.
Kosztolna mellett.
Kosztolnát látom s Ilemek beborúl a halomnál,
Melyben a honszeretet díszre temetve pihen.
Mennyi remény, vágy, lelkesedés kora sírba felejtve,
Egy, a szabadság, nem szállt le a hantok alá.
Nem vala álomkép, a miért küzdöttek apáink;
Él a szabad nemzet hősei sírja felett.
Trenessvármegye, 1888. febr. 1-én.
Cserey József.

6 pontjának harmadik bekezdése értelmé-ben felülvizsgálandó férfirokonai és minde-zeknek hivatalos kísérői a felülvizgálat székhelyére és onnan vissza történő utazá-suk alkalmával a m. kir. államvasutakon a katonai díjszabás szerint szállíttassanak.

— **Sziven lótte magát** Verebélyen már-czius 3-án a esendőrségi laktanya kamrájáb-an, Pajz Ferencz, esendőrkaplár. — Va-lami büntetéstől félelmében követte el ször-nyű tettet; úgy gyanítják. — Márczius 5-én nagy részvét mellett, katonai pompával, ze-neszóval, református szertartás szerint te-mették el a szerencsétlen, sorstól sokféle-kép hányatott fiatal embert.

— **Vass Lipót,** megyénk kiváló gaz-dája — mint értesülünk a pozsonyi marha-vásár beszüntetése folytán — Bécsben a magyar mezőgazdák hizott állatainak el-adása czéljából elárúsító-telepet létesít-tett. — Az eladni szándékozók teljes biza-lommal küldhetik tehát árúikat a kitünő szakértelemmel bíró magyar gazda telepére.

— **Wildner Károly** honvédezedes, dan-dárparancsnok, e hó 8-ika óta városunkban idő-s az itt állomásozó honvédség felett szemlét tart.

— **A zord téli időből** csak lassan, ne-hezen birunk kibontakozni. Vannak ugyan langyosabb s derült napjaink is, de a kül-világot még mindig vastag rétegben borító hótömeg a lég hőmérsékét nagyon leszá-lítja. Az olvadás beállt; de szerencsére nem ro-hamosan, mi biztathat, hogy a fenyegető ár-vizeket szerencsésen kikerülhetjük.

— **Kitüntetések.** Petényi Sándor ez-redes, a Lévai állomásozó 14. feldandár derék s általános kedvelt parancsnoka, ő felsége által — a honvédség kiképezése körül szerzett érdemei elismerésül — a vaskoronáddal lett kitüntetve. Schleifer Károly Szt.-György város függője, Schlei-Armin lévai ev. ref. lelkész edes atyja pedig az arany érdemkeresztet nyerte, köz-pályán töltött hosszú működése után. — Öszin-tén gratulálunk a megérdemelt legfelsőbb elismeréshez.

— **Rövid hírek** — Négyen élnek még, Somssich Pál elhunytán, az 1844-iki országgyűlés követői közül: Trefort, Huszár Károly, Perezel Mór és Ozegovics.

— **Póstai kuriózumok** egyike, hogy egy budapesti cég mult szombatn kapott egy levelezőlapot, mely Aradon 1877. szept. 27-én, tehát tizenegy évvel ezelőtt lett fel-adva. — **Váczott** egy veszett eb a napok-ban hat embert mart meg. — **Oroszországból** az a hír, hogy az orosz kormány Lenchten-berg herceget fogja a bolgár trónra ajánlani. — **A delegációkat** bécsi hírek szerint csak május hó végére hívják össze. — **Az orosz rubel** annyira esökkent értékében, hogy kraehtól tartanak. — **Az olasz trón-örökös** a tavasszal nagyobb körutat akar tenni a monarchiában. — **Hatvanban** két vonat összeköttözése folytán egy mozdony-vezető meghalt, két munkás súlyosan meg-sérült. — **Szerbiában** a hét folyamán meg-ejtett képviselőválasztások alkalmával a kormánypart igen nagy többséget nyert.

APRÓSA GOK.
— Rovatvezető Zuhany.

Mi rossza b? — Barátom, hitelezőim agyon-kíváznak. . . Itt kell hagynom a város s száműzőm magamat. — E szerint nagy összegekkel tartozol? — Eppen nem, de sok kisvel. . . És az adósság olyan, mint a gyermek. . . . minél kisebb, annál jobban kiált.

Különös kérelem. Vasati főnök (egy kérelmező): Hírszer ismétlem, hogy minden állás be van töltve, csak nem ölhetek meg önmé egy hivatalnokot! — Kérelmező: Talán mégis lehet-séges lesz főnök ur!

LEVELEZÉS.
Uj-Bánya, 1888. márczius 6.

Tek. Szerkesztő ur!

Hazafini kötelességhez híven — Uj-Bánya város közönsége is megünnepli a szabadságharc emléket folyó hó 15-én, mely alkalommal a megtartandó ünnepély sor-rendje a következő leszén:

1. Reggel 6 órakor hat mozsár dördülés jelzi a nemzeti ünnepélyt.
2. Délután 1/2 3-kor a városházán gyüle-kezés, melyet mozsár dördülések hirdet-nek; az indulás a városházától pont 3 órakor történik a temetőbe Pusztelnik Frigyes szabadsághős sírjához.
3. Alkalmi beszéd, tartja: dr. Szentkirályi Sándor.
4. Alkalmi ének, előadja: a helybeli dalárda.
5. Alkalmi költemény, szavalja: dr. Málasi János.
6. Alkalmi ének, előadja: a helybeli dalárda.
7. Visszamenet a városházához kivonulási rendben.
8. Este 6 1/2 órakor 3 mozsár dördülés jelzi a város kivilágítását és az össze-jövetelt a városházánál, honnan faklyás-menet, indulás zene szóval le az alsó templomig, onnan felfelé a plebániáig és vissza a városházához, ott szétoszlás.
9. Ezt követi este 7 órakor jótékonyezelra szánt színi előadás a Kaszinó nagyer-temben. A színelőadás után étlap szerint társas étkezés lesz, melyet Palkovics Nán-dor helybeli nagy vendéglős szolgál ki.
10. Másnap reggel 8 órakor a felső plebánia templomban gyász isteni tisztelet tar-tatik elhunyt jelesünk, Pusztelnik lelkéüdvéért.

Ez alkalommal szíre kerül Tóth Kál-mán „Nők az alkotmányban“ czimü vigjá-téka. Szerzők: dr. Málasi János, Vutkovics Jánosné, Balbach Béláné, dr. Balbach Béla, Taszler Pál, Málasi Jánosné, Pulcz Ágnes, Gyumek János, Vagner János, Batori Fe-rencz, Chriasztyel Lajos, dr. Szentkirályi Sándor.

Ezeket b. lapja t. olvasóközönségének szives tudomására hozva, maradtunk Tek. Szerkesztő urnak stb.

Az ünnepély-rendező bizottság.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

I.

Köszönet-nyilvánítás.
Fogadják őszinte tiszteletünk nyilvá-nítása mellett forró köszönetünket és há-lunkat mindazok, kik boldogult férjem, illetve atyánk, Paull József volt ó-barsi körjegyző elhunytá alkalmával szives rész-vétükkel fájdalmunkat enyhíteni kegyesek voltak. De legkötelező hálával tartozunk kivált főt. Munkay János esperes-plebános, főt. Váray János ó-barsi plebános urnaknak, a lévai járás szolgabíróinak, a lévai járás jegyzői s a lévai r. k. elemi iskola tanítói karának, kik mindnyájan nemesen ér-ző szívükkel várakozáson felül mindent elkövettek, hogy mely fájdalmunkat s vesztéségünket eny-hítsék.

Ó Barson, 1888. márcz. hó 8-án.

Paull sz. Benkovits Borbála és családja.

II.

A „Stefánia-árvaház“ részére, a lévai uradalom három méter tűzfűt volt kegyes adományozni; Hajdu Jánosné urnó pedig két kilo zsirt.

Fogadják az adakozók az árvák halás köszönetét.

A Stefánia-árvaház gondnoksága.

Nyiltér.

I.

Rohseidene Bastkleider fl. 10.50
per Robe und bessere Qual. versendet zollfrei das Fabrik Depot G. Henneberg (k.k. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe 10 kr. Porto.

II.

Árverési hirdetmény.

Az ar-maróthi kir. törvényszék, mint esődbíróságnak 926.88. számú és a lévai kir. jbiróságnak 994.88. számú végzése folytán a vagyombukott Dia-mant Herman lévai lakos esődtömegé-hez tartozó s a esődlettár 1—3 tételei alatt foglalt 94 méter tűzfűtnek Csejki községben az uradalmi erdési laknál leendő elárverezésére határidőül **f. hó 12. napjának d. e. 10 órája.** — to-vábbá a esődlettár 8—208 tételei alatt foglalt bútorok. — bolti cikkek és bolti felszerelés Léva a vagyombukott volt üzleti és lakhelyiségében leendő elárverezésére pedig **f. hó 13-ik. eset-leg következő napjainak d. e. 9 órája** kitűzetik.

Kelt Léva n. 1888. évi márczius hó 7-én.

Belcsák László

kir. körjegyző.

III.

Kiadó lakás.

A lévai „Stefánia-árvaház“ban egy lakosztály, mely két egybenülő szobából minden mellék helyiséggel és egy külön-ülő szobából áll, együtt vagy két rész-ben is majushó 1-től kiadó.

Bővebb értesítést ad Léva n,

Szokmáry Endre

a ügyelet pénztárnoka.

PÓSTAJÁRAT.

Léváról	Indul	Lévára	Érk.
Gr.-Szőlősről	2.-	Gr.-Szőlősről	12.15
Csank- Varsányra	2.-	Csank- Varsányról	12.12
Ó-Barsra	2.-	Ó-Barsról	12.25
Vámosladnyra	2.-	Vámosladnyról	12.45
Garamújfalura	2.-	Gr.-Ujfaluról	12.50
Selmeczshányra	2.-	Selmeczshányról	12.45
Csattára	6.40	Csattáról	1.50
	3.40		9.05
Kiskeresztényre	8.30	Kiskeresztényről	8.-

— A vastagabb betűvel jelzett szám, az esti 6 órától reggeli 5.30 percig tartó időszakot jelenti.

— Kioszpósta kiüldemények csak egyszer to-vábbittanak Csattán át 3 óra 40 perczkor.

Lévai piaci-árak.

Rovatvezető: Kőnyha József, városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 6 frt 10 kr, 6 frt 60 kr. Kétszeres 5 frt — kr, 5 frt 40 kr. Rozs 5 frt. 10 kr. 5 frt 30 kr. Arpa 5 frt 80 kr, 6 frt 20 kr. Zab 5 frt. — kr. 5 frt 20 kr. Kukoricza 5 frt. 70 kr, 6 frt — kr, Bab 9 frt — kr. 10 frt. — kr. Lencse 8 frt 70 kr, 9 frt — kr. Köles 5 frt, —

Szamos hamisítványa s utánzata állapított meg az utóbbi időben, az általánosan kedvelt s legjobb, kellemes s ártalmatlan hatású hashajtó szerül elismert Brandt R. gyógyszerész-féle svájci labdacoknak, s a védőjegy-megsértése s család vétsége miatt már több büntetési eset is fordult elő. Vannak oly elárúsítók is számosan, kik ezelőtt a valódi készítményt adták el, de már most azt gyanúsítva, saját gyártmányukat akarják a vevő közönségre tuskolni. Mind ezek miatt a közönség nem lehet eléggé elővigyázó a svájci labdacok bevásárlásánál. Mindig meg kell nézni a doboz címlapján levő védőjegyet, egy fehérrézszetű vörös mezőben, Brandt R. névalírásával.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. járásbírószág 2678/1886. számú végzése által Levatic Gusztáv és társai javára **Weisz Mór és neje Frommer Julia** ellen 270 ft tőke, ennek 1886. év október hó 1-5-ü napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 48 ft, 10 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 513 ftra becsült két ló, egy esikó, egy szekér, egy kis könnyű kocs, gabonaműek, bab, ágyaműek, házi eszközök, szalma, takarmány és szobai bútorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az ipolysági kir. járásbírószág 644/1888. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Disznósen leendő eszközzésére **1888. évi márczius hó 27. napjának délelőtti 10 órája** határidőül kiütetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Ipolyságon, 1888-ik évi márczius hó 4-ik napján.

Malocsay Miklós
kir. bírósági végrehajtó

Mindenki
tisztességes módon mindennemű törvényes
Sorsjegyeknek
részletre való eladása által évenként legalább
1200 frt. keresetre
tehet szert. Tudakozódások
FUCHS H. váltóházához,
Budapest, Dorottya utca. 9. intézendők.

Pantlika giliszta fejestül

6 percz alatt teljes biztonsággal a gyomorból feltétlenül kihajtatik a páfrány tokoeskák által. Eredeti minőségben egyedül csakis

Schneider József

gyógyszerésznél kapható Resiczán.
(Délmagyarország.)

Ekitünő gyógyszer biztos hatásáért jót állunk. Egy eredeti doboz ára **3 frt 50 kr.** — Póstatványt mellé az egész világon szétküldetnek.

7 arany és ezüst érmet nyert
legjobb
KÉZI HARMONIKA
Ariston, Eufonium, Melyfon és ezek hangjegyei.
Cziterák 8 frt 50-től 80 forintig.
Különösen ajánlja legújabb patent hangverseny cziteráit, mindennemű hangszereit, hegedű, fuvola, klarinét, szájharmonikáit, occarináit, zenélő albumait stb.
TRIMMEL N. JÁNOS
harmonika gyár és hangszer-raktár.
BÉCS.
Képes árjegyzékek harmonika és hangszerekről ingyen és bérmentve. — Színezett árjegyzékek ismétlődőknek 1 frt előleges beküldés mellett.

SCHLICK-féle VASÖNTŐDE és GÉPGYÁR-

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

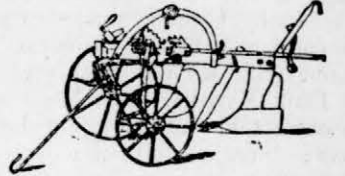
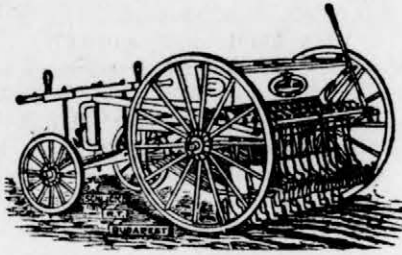
Központi iroda: VI. Váci-körut 57. — Gazdasági géosztály: Külső váci-ut 1696 -1699.

SCHLICK-féle szabadalmazott „TRIUMPH“

sorvető gépek.

Legnagyobb kitüntetés a vetőgépre:

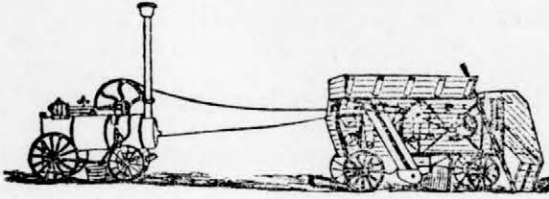
arany díszokmány a hatvani nemzetközi ekeversenyen.

SCHLICK-féle szabad. egyes-, rayol-, kettős- és hármasekék.

2 első díj aranyérem és még három egyéb kitüntetés.

SCHLICK- és VIDATS-féle ered. egyes ekék, kapáló, töltőgető- és porhányító-ekék.

Gőzcséplők, járgánycséplők, gabonarosták, örlőmalmok, takarmánykészítő- és egyéb gazdasági gépek.

Előnyös fizetési feltételek.

Legolcsóbb árak. Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Képviselőt Léván: Kern testvéreknél.

M E G H I V Á S.

A LÉVAI TAKARÉK- ÉS HITELINTÉZET

XV. ÉVI

rendes közgyűlését

foljó évi márczius hó 20-án d. e. 9 órán kezdve, saját helyiségében tartandja, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívattak. *)

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése a lefolyt üzletév eredményéről.
2. A mérleg megállapítása, a tiszta jövedelemnek és a jótékony célra szolgáló összegnek felosztása és a felmentvény megadása.
3. A napi biztosok napidíjainak és a felügyelő bizottság díjazásának megállapítása.
4. Az alapszabályok módosításának tárgyalása.
5. Igazgatóság és felügyelő bizottság választása.
6. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 3 részvényes kijelölése.

Léván, 1888. február 16-án.

Majláth Imre,
elnök.

*) Alapszabályok 14. §., hogy a részvényesek szavazati jogukat a közgyűlésen gyakorolhassák, azok írás, miszerint azon részvényeket, melyeknél fogva szavazati jogukat gyakorolni akarják, 8 nappal a közgyűlés előtt az intézet helyiségében letéteményezik.

Mérlegszámla

1887. január 1-től december 31-ig.

Vagyon			Teher		
F. k. lap szám.	frt.	kr.	F. k. lap szám.	frt.	kr.
Készpénz 1887. december 31-én . . .	167	12097	16		
Váltó-tárczán	157	343706	51		
Jelzálog kölcsönökben	139	412803	86		
Előleg kölcsönökben	140	11462	50		
Intézeti ház	105	36000	—		
Zöldkert-utczai ház	150	6057	28		
Kisbirtokosok orsz. alapítv. okiratában . . .	71	500	—		
Váltóüzlet (szelvények és vert pénz) . . .	154	516	76		
Leltári számla	146	729	84		
Váltó-ovatolási számla	145	101	24		
Perköltségi számla	46	145	23		
Jelzálog kölcsön kamatai	158	2947	92		
Előleg kölcsön kamatai	136	192	48		
Előre fizetett vizleszámitolási kamat . . .	153	909	15		
		828169	93		
Részvény alaptőke	127	100000	—		
Ennek 1887. évi kamata	168	6000	—		
Betétek és ezek után tökécsített kamat . .	159	526857	45		
10% betéti kamat adó	143	1228	84		
Vizleszámitolás alatti váltókban	91 161	145000	—		
Tartalék alaptőke és 1 évi kamata . . .	163	15436	14		
Tartaléktőke esetleges veszteségekre . . .	142	7000	—		
Nyugdíjtőke és 1 évi kamata	99	2120	—		
Előleg bélyeg illeték	151	2	95		
5 drb. 1886. évi részvény szelvény . . .	156	60	—		
Előre fizetett kamatok váltóknál	148	4750	20		
" " jelzálog kölcsönöknél	158	6124	90		
" " előleg kölcsönöknél	136	72	25		
		13517.20			
Nyereség					
Részvénytőke után járó 1 évi kam. 6000.—					
Áthozat maradvány 1886-ik évről 1576.70					
Házbér jövedelem (adómentes) 1807.75					
Ez évi üzleti nyeresemény 10132.75					
melyből az alapsz. 43. §-a szerint 19517.20					
levonandó osztalék komatban 6000.—					
13517.20					
ebből az alapsz. 43. §-a szerint:					
tartaléktőkéhez esatolandó	10%	93	1351	72	
igazgatósági jutalékra	5%	43	608	27	
igazgatói jutalékra	5%	44	608	27	
tisztviselői jutalékra	5%	45	608	27	
Jótékonycélra		125	517	03	
Részvényosztalékul		168	6000	—	
Rendelkezési számla átvitelre		169	3823	64	
		828169	93		

L é v á n, 1887. december hó 31-én.

Rudolf János
könyvezető.

Szabó Lajos
igazgató.

Kontsek Ignác
pénztárnok.

Jelen mérleget a fő- és mellékkönyvekkel összehasonlítottuk, azokkal mindenben megegyezőnek és helyesnek találtuk:

Boloman József
fel. biz. tag.

Czirok János
fel. biz. elnök.

Ehrenfeld Mór
fel. biz. tag.